

Dopisi dobodoši in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak terek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80, za $\frac{1}{2}$ strani K 40, za $\frac{1}{4}$ strani K 20, za $\frac{1}{8}$ strani K 10, za $\frac{1}{16}$ strani K 5, za $\frac{1}{32}$ strani K 2.50, za $\frac{1}{64}$ strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.
Naročna velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, pa pol in četr leta razmerno; za Ogrijo 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 krom, za Ameriko pa 6 krom; za drugo inozemstvo se redni naročnino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne šav se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravljanje se nahaja v Ptaju, gledališko poslopje Štev. 3.

zaveju

Štev. 29.

V Ptju v nedeljo dne 21. julija 1912.

XIII. letnik.

Čas žetve.

Krasno je kmetsko življenje!

Nam gotovo niso tuje težave in muke, bolesti in trpljenja kmetskega življenja. In ravno tako nam ni tuja resnica, da je bil kmetski stan doslej vedno le nekaka molzna krava vseh drugih stanov. Pa tudi to vemo, da je vladilo s kmetovalci "po mačehovsko" delovala. Če mnogo več takih opravičenih pritožb bi lahko našeli . . . a vendar, vendar je kmetsko življenje krasno! Tako kakoršno je, kakor je nimamo tam sredi na deželi, sredi v trpljenju in sredi v lepoti, — krasno je tam kmetsko življenje! Oče vseh stanov si, kmet, in kmetov veselje te mora prešiniti, kadar polaže seme v zemljico, kadar gnoji zeleno trato svojim krvavim znojem. Oče vseh stanov! tako globoki in sveti ponos mora tvoje muke in srce pretresiti, kadar pride čas žetve, čas veselja, čas plačila za ves tvoj trud in vse tvoje ženje.

Tako krasen in tako svet in tako čist in opravičen ni noben ponos od kmetovega. Vstvarja, — on je najblizje božanski nastan, — on je fundament vsega družabnega življenja. In v času prekrasne srečne žetve, kadar najde vriskanje po polju in žvenketanje kose srpov, kadar vožijo veseli konjički vso zlato bogatstvo, ves pridelek celega leta dela in življenja pod domačo streho, — takrat se mora voditi tudi v tvojih prsih, vbojni kmet, navdušeni ponos: Ti kmet si gospodar sveta, tvoje delo velja več kot delo vseh faktorjev in mislecev in pridigarjev in rudokopov in rastakov in dostenjstvenikov. Ob času žetve postanejo vsi stanovi tako majhni proti tebi, kmet, in od rimskega papeža pa do zakotnega subjeka berača stega vse svojo roko proti kosu hrne, ki si ga ti, kmet, pridelal . . .

To misel poraja čas žetve!

Pa tudi druge misli. Kmetski ponos se je poskril že davno v najskrivnejše kote najskrivnejši koč. Zamola iščemo ta kmetski ponos po tem! Tam na švicarskih planinah v svetosti cveti še ta kmetski ponos, tam živijo in kmetje, ki ne menjajo svojega zelenega dobučka z zlato kraljevo krono. Tudi na Zgorjem Štajerskem in Koroškem poznamo kmete, ki se ne pustijo v zadnji kot potisniti in ki niso kakor z rokami tudi z glavo delati. . . pri nas, v teh deželah, ki jih imenujejo slovenske? Pri nas se je poskril ta kmetov ponos, pri nas se sramujejo kmetje v njega stanu, pri nas ne daje zelena grada več tistega veselja in navdušenja, kakor davno pretekli časih. Res je, da je naš domovski kmet reyen in da se ne da primerjati planinskim kmetskim živinorejcem. A še večja v naših krajih — duševna revščina. Dobuček stiska kmet pod pazduho, kadar sreča prega mestnega postopača. Okoli šole napravi pot, kjer se mu je zabičalo, da je šola brezversta. Knjige sovraži, ker misli, da ga spravile v kremplje vragove. Vsakonamensko misel sovraži kot "novotario", ki mu je nazana in ki je noče in noče uveljati. Pametnih napisov ne vzeme v roke, kjer jih ne priporoča

domači politični kaplan. Na gospodarske shode ne zahaja, kjer ne govori tam kak hujška o "zedinjenju Slovanov" ali kaki ednaki sanjarski neumnosti. In vedno čuje le, da je rojen za revščino, za trpljenje, da ga čaka na "onem drugem svetu" kronska, da mora biti tukaj skromen in ponižen, da mora le dajati in ničesar jemati, da so vsi drugi stanovi njegovi jerobi. Tako postane res ponižen in pohlevan kakor ljubo živinče, možgane mu zasplo, srce mu utihne, sužensko dela naprej, dokler ne pride čas žetve — za druge. Eksekutor, mežnar, kaplan, advokat, posojilnica, — vsi prihajajo, vsi molijo roke naprej, vsi so tu, da — žanjejo za kmeta. In kadar je čas žetve minil, takrat prihaja v kmetsko kočo staro revščina in stara beda . . .

Kedaj bode prišel za kmata samega pravi čas žetve?

Kadar se bode zavedali svoje moči, svoje vrednosti in svoje veljave! Kadar bode uprl ponosno oko v nebo in kadar bode udaril s pestjo po mizi zgodovine ter zahteval svoj prostor ne solncu. Kadar bode jerobstvo drugih stanov vrgel od sebe kakor težki jarem in odložil vlogo poniznega hlapca drugih. Kadar bode iz svojih težkih skrbi dvignili dušo k čistemu in krasnejšemu življenju. Kadar bode z lastno izobrazbo pregnal duhove teme, ki obdajajo danes liki netopirjev njegovo hišo . . .

Hujščaki z versko v narodnostno in strankarsko gojno bodejo morali utihnuti. Kajti i doslej niso mogli ničesar vstvariti nego sovraščvo in bratomor. In beseda se bode uresničila, katero že skozi leta kot edini temelj pravega napredka naglašamo: — s skupnim gospodarskim delom v boljšo bodočnost.

Kadar bode vse kmetske glave in vsa kmetska srca ta globoka misel prešinila, — takrat, takrat, prijatelj, prišel bode najkrasnejši dan žetve za vso ljudstvo.

Jako redka priložnost

Od večje fabriške začoge se mi je mnogo tisoč krasnih, težkih

tiger-flanel-spalnih-odej

z lepinim pisanim robom v razprodajo zaupalo. Odeje so prizapravne za vsako domačijo, so močne in gorke, ca. 190 cm dolge in 140 cm široke. Pustite si takoj

4 k. tiger-flanel-spalnih-odej

za skupaj 9.85 K ink. zavoga in poštine, brez vsakega nadaljnja plačila, franko po povzetju v hišo poslati. Z mimo vestjo lahko trdim, da bode vsakdo s posilitvijo zadovoljen in lahko z zaupanjem narcote. Izmenjava vedno dovoljena.

Gospica Margarete Abrens, Wiesbaden, Waterloostraße 4.

Politični pregled.

Cesar se je odpeljal na poletne počitnice v Ischl. Pravijo, da je cesarjevo zdravje naravnost izborna in da izgleda krasno.

Nadvojvoda Evgen, ki je nadzornik armade, je iz zdravstvenih vzrokov odstopil. Cesar mu je dovolil enoletni dopust.

Poljedelsko ministerstvo je vsled smrti dra. Brafa prevzel minister za notranje zadeve dr. Heinold pl. Udynski.

Potrdiril je cesar vse novo sprejete vojaške postave. Tako se bodejo vojaški nabori že avgusta meseca vršili.

Vojški nabori (Stellung) se vršijo letos v okrožju 47. dopolnilnega okrajskega poveljstva v Mariboru tako-le: Radgona dné 21. in 22. avgusta, Mureck 23. in 24. avgusta, Leibnitz 11., 12., 13. in 14. septembra, Arnfels 16., 17. in 18. septembra, Maribor (mesto) 20. septembra, St. Lenart slov. gor. 26. in 27. septembra, Ranče-Pesnica dne 28. in 30. oktobra in dne 1. in 2. oktobra, Rače dne 3., 4. in 5. oktobra.

Dveletna vojaška služba je torej za infanterijo vpeljana; za vojake na konjih ostane triletna, za mornarico pa štiriletna služba. Vpeljava dveletne vojaške službe ima mnogo koristi za prebivalstvo. Sploh se je uveljavilo za izvrševanje službe same celo vrsta olajšav. Na vzdruževanje družin in na lastnike poddedovanih posestev se bode mnogo oziralo. Potrjenim mladenciem, ki se učijo kako obrti ali pripravljajo za živiljenjski poklic, se bode dovolilo zavlečenje nastopa vojaške službe do 27. leta svojega življenja. Odpravi se tudi t. z. "Losreih", ki je bila podobna krična uredba. Največja krivica nove postave pa je, da se bode neki del rekrutov po dveletni službi pri vojakih še obdržalo, da se vstvari na ta način kör podčastnikov. Seveda se bode tem ljudem, ki bodejo morali i tretje leto služiti, z ugodnimi določili bodočnost olajšalo. Nova postava pomeni vsekakor lep napredok.

Občinsko gospodarstvo v Trstu leži v rokah znane laško-irredentovske klike in postaja vedno žalostnejše, čeprav še ni doseglo tiste stopinje, kakor klavrnog gospodarstva v Pulju. Zdaj so hoteli v Trstu občinske doklade zvišati. A vladu tega ni dopustila, ker je našla v posameznih delih občinske uprave grozovito zapravljivost. Občinski svet se bode moral odslej natančneje na postavna določila držati. Irredentovci ravno misljijo, da je občinski denar zaklad za njih politiko!

Uspehi ljudskega štetja so šele zdaj natančno znani. Najbolj se je javnost zanimala za razmerje med posameznimi jeziki. Razven poljskega, srbskega ter rumunskega so skoraj vsi jeziki od l. 1910 nazadovali. Prebivalcev imamo na Avstrijskem 27,963.872 oseb. Od l. 1900 se je torej povišalo število prebivalcev za 9.09%. Z ozirom na občevalni jezik so napredovali: Rumuni za 19.12%, Poljaki za 16.64%, Madžari za 15.32%, Srbi in Hrvati za 10.11%, Nemci za 8.50%, Čehi za 8.07%, Italijani za 5.68, Slovenci za 5.04%, Rusini pa za 4.24%. V posameznih deželah so se v splošnem že obstoječe jezikovne večine povečale; zmanjšalo se je torej tisti jezikovni "babilonski stolp", ki dela v naši domovini toliko nesreče.

Občinski škandal v Pulju je dovedel že do raznih sodnijskih razprav. Laški uradniki so tam kradli kakor srake in občinski svetovalci so molčali, češ "è nostro patriota" . . . Sodnija je obsodila zdaj magistratnega tajnika dr. Pallico na 14 mesecev in računovodjo Rigatto na